

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΓΗΓΕΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρυσῶν 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΜΙΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπροδίνην δικηγόρον
Ὀδὸς Σόλωνος 38

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ἡ σημασία τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ
κ. Γ. Θεοτόκη). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλλοι. —
Τὸ ἀλβανιστικὸν κίνημα ἐν Ἠπείρῳ. — Αἱ ὑπὲρ
τοῦ Διαδόχου ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ. Λόγοι τοῦ
Διαδόχου. Δηλώσεις τῶν ἀξιωματικῶν. — Τὰ ἐν
Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1909

Ἡ ἀπὸ τοῦ πολιτεύεσθαι ἀγγελλομένη ἀπο-
χώρησις τοῦ κ. Γ. Θεοτόκη κέκτηται μεγί-
στην καὶ πολλαπλὴν σημασίαν.

Ὡς πολιτευτὴν κρινόμενον ἐκθέτει αὐτὸν εἰς
τὴν κοινὴν συνείδησιν ὡς ἀρχηγὸν τρέσαντα
πρὸ τοῦ κινδύνου, ὡς ποιμένα ἐγκαταλείποντα
τὸ ποίμνιον, καθ' ὃν ἀκριβῶς χρόνον οἱ λύκοι
ἀπειλοῦσι νὰ ἐμπέσωσιν εἰς αὐτόν, ὡς
ἀνέκοντες εἰς τὸ νέον τῶν πραγμάτων ρεύμα
νὰ ἀναγκασθῇ εἰς προλαβὼν νὰ χαράξῃ τὴν
αὐτοῦ, εἰς ἣν πρέπει νὰ εἰσέλθῃ τὸ ρεύμα
τοῦτο, ἔπως ἀρδεύσῃ τὴν ὑπὸ τῶν πατρῶν,
μάλιστα δὲ τῆς ὑφ' ἐαυτὴν πατρίδος, ἀποξη-
ρανθεῖσαν γῆν τῆς ἀτυχούς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ τιμᾷ τὸν κ. Θεοτόκην ἡ ἀποχώρησις
ὡς ἀνθρώπου, διότι ἐν αὐτῇ καὶ μὴ ὁμολο-
γουμένη κατὰ δόλπον ἐνυπάρχει ἡ δόλως ἡ
ἐλκρινὴς καὶ εἰς ἐλευθέρους ἀνδράς ἀρμό-
ζουσα, ὅτι τὰ πράγματα εἶναι ὑπέρτερα τῶν
δυνάμεων τοῦ, ὅτι ἐν τῇ νέᾳ τροπῇ τοῦ πολι-
τικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος οὔτε ἐν τῇ διανοίᾳ
οὔτε ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ εὐρίσκει τὰ ἀναγκαῖα
ἐφόδια, ἔπως χρησίμως ὑπηρετήσῃ τὴν πα-
τρίδα. Ὡς τοιοῦτος δὲ ἀναδεικνύεται καὶ ἐν
τοῦτω πρὸς ἀντιπάλους τοῦ ὑπέρτατος, ἀπ-
ηλλαγμένους τῆς δουλοπρεποῦς φιλαρχοῦ ἀδυ-
ναμίας τοῦ ἀπεριστρόφως ὑποτάσσεται εἰς
τὴν αἰφνιδίαν μεταβολὴν ἀνευ εὐκρινούς συν-
ειδήσεως περὶ τῶν ἐλατηρίων καὶ τῶν σκο-
πῶν τῆς μεταβολῆς ταύτης, ἀνευ τῆς ἀναγ-
καίας προπαρασκευῆς πρὸς καθοδήγησιν αὐ-
τῆς, ἀπλῶς μόνον χάριν τῆς ἀρχῆς καὶ χάριν
τῆς τῶσάν τις εὐδοχίας ἀγαγούσης ἀτυχίας
πέσιμονος καὶ κενόδοξου ἀξιώσεως, ὅτι αὐτὸς
εἴπερ τις καὶ ἄλλος εἶναι ἱκανὸς νὰ διοικήσῃ
τὴν χώραν.

Ἐνὶ λόγῳ δὲ κ. Θεοτόκης διέγνω δέξτατα,
ὅτι ὁ νέος πολιτικὸς βίος τῆς Ἑλλάδος εἶναι
ξένος πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτὸς ξένος πρὸς τὸν πο-
λιτικὸν βίον, τόσῳ τὸ χειρότερον δὲ διὰ τὸ τοῦ
ἀντιπάλου καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Θεοτόκην λε-
γομένου ἐπιφανεῖς τοῦ κόμματος, ἐν ἐξακο-
λουθῶσι πιστεύοντες ἐπὶ τὴν ἐπ' ἀνόδον τῶν
παλαιῶν περὶ τὸ διοικεῖν μεθόδων. Διότι ἡ
ἐπ' ἀνόδον εἶναι ἀδύνατος, πᾶσα δὲ πρὸς τοῦτο
προσπάθεια ἔσται διττῶς ἀτυχὴς καὶ διὰ τὴν
χώραν, διότι θὰ αὐξήσῃ τὰς ἐν αὐτῇ ἀνωμα-
λίας, καὶ διὰ τοὺς τοιοῦτους πολιτευτάς, διότι
θὰ συντρίβῃ αὐτοὺς ἐς αἶψα.

Ἐν τῇ ἀπὸ τοῦ πολιτεύεσθαι ἀποχωρήσει
τοῦ κ. Γ. Θεοτόκη ἐναργῶς καθορᾶται τὸ κα-
ταρτηρικὸν ὅλον κίνημα συστήματος ἐξέως
πολιτικῶν καὶ ἀκτινοβολεῖ ἀμυδρὰ μὲν νῦν,
αὐριον δ' ἐλπίσμενον ὑπέρλαμπρος αὐγὴ ἀλη-
θινῆς ἀναγεννήσεως, φωτεινότητος πρόδρομος
ἀληθῶς ἐλευθέρου βίου, ὃν ἀπὸ τῆς ἀποσει-
σεως τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ οὐδέποτε ἐξῆλθε γνη-
σίως ἡ ἀρχαία καὶ ἐνδοξὸς κοιτίς τῆς ἐλευ-
θερίας.

Τὸν βίον, ὃν ἡ Ἑλλάς πολιτικῶς ἐξῆλθε μέ-
χρι τοῦδε, ἐνέθευσεν ἡ δικηγόρικὴ σοφιστεία,
ἡ τοσοῦτον βαθῶς ριζωθείσα ἐν παντὶ κλάδῳ
τῆς διοικήσεως, ἡ τοσοῦτον ἀπλωθεῖσα μέχρι
καὶ αὐτοῦ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ὥστε ἡ πᾶσα
Ἑλλάς νὰ ζῇ διὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἐν τῷ ψεύ-
δει νὰ λέγῃται ἐλευθέρη καὶ ὅμως νὰ εἶναι
δουλὴ ἡ πᾶσα εἰς ὀλιγίτους ἀνθρώπους νὰ
νομίζῃ, ὅτι ἔχει δικαιοσύνην, καὶ ὅμως τὰ δι-
καστήρια νὰ μετατραπῶσιν εἰς ἐργοστάσια νο-
μιμοποιούντα τὴν ἀδικίαν νὰ φαντάζονται πα-
τρικὴν διοίκησιν καὶ ὅμως ἡ διοίκησις νὰ δι-
δάσκῃ τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἀνομίαν νὰ ζητῇ
οἰκονομίαν καὶ ὅμως νὰ καταδαρύνεται διὰ
τῆς σπατάλης νὰ θυσιάζῃ τὰ πάντα, ὥπως ἀ-
ποκτήσῃ στρατὸν καὶ στόλον καὶ ὅμως μῆτε
στρατὸν μῆτε στόλον νὰ ἔχῃ καὶ νὰ δέχεται

ταπεινὴν καὶ ἀσπλὺν τὸς κολάφους τῶν προ-
αιωνίων ἐχθρῶν τῆς, τὴν χλεύην τῶν μισούν-
των καὶ τῶν φιλοῦντων τὸν οἶκτον, νὰ γεύη-
ται τῆς ἀρρήτου πικρίας, ὅτι τὴν τείνουσαν
πρὸς αὐτὴν τὰς χεῖρας προσφιλεστάτην Κόρην
δὲν τολμᾷ νὰ δεχθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας.

Ἡ δυσωδία τοῦ ῥυπαροῦ τούτου βίου ἐκί-
νυνε νὰ πνίξῃ τὴν Ἑλλάδα ἐξ ἀσφυξίας.

Νῦν δὲ ἐνός τινα γμοῦ γενναίου ἀνύψωσε
τὴν κεφαλὴν τῆς εἰς ὑπέρτερα στρώματα ἀέ-
ρος καθαροῦ, ἵνα ἀναπνεύσῃ. Ἀν καρηβαρῇ,
ἡ καρηβαρία δὲν εἶναι παρὰ φύσιν. Εἶναι ἡ κα-
ρηβαρία τοῦ βραδέως εἰς τὴν ζωὴν ἐπανερχο-
μένου. Κλονίζεται καὶ παραπαίει ἡ Ἑλλάς,
ἀλλὰ βαδίζει καὶ προχωρεῖ δὲν ἀκίνηται καὶ
δὲν ἐκλαμβάνει τοὺς σφαδασμούς τοῦ ἀσφυκτι-
ώτους ὡς πρόδον. Θὰ ὑποπέσῃ εἰς σφάλματα
καὶ θὰ παρατραπῇ ἴσως τοῦ εὐθέως δρόμου,
ἀλλὰ δοκιμάζουσα καὶ ἀγωνιζομένη θὰ εὕρῃ
τὸν δρόμον. Τὸ ἀληθὲς ἐλευθέρως ζῆν κτᾶται
μόνον δι' ἀλγεινῶν παθημάτων, τῶν παθημά-
των δὲ τούτων ξένος δὲν εἶναι ὁ κ. Θεοτόκης
καὶ ἀποχωρῶν ποιεῖ οὕτω τὴν ἐλκρινὴν ἡμο-
λογίαν, ὅτι ἔπαισε καὶ ὅτι εἶναι ἀνέκωνος νὰ
διορθώσῃ τὰ σφάλματά του.

Πόσον θὰ ἐτίμων ἐαυτοὺς καὶ ἄλλοι τῶν
πολιτευτῶν, ἐὰν ἐμιμούντο τὴν γενναίω φροσύ-
νην οἱ μὲν τοῦ ἀντιπάλου, οἱ δὲ τοῦ ἡγέτου,
διότι εἰς τοῦτο ὅστις ἢ βράδιον ἢ ἀναγκα-
σθῶσι καὶ ἄκοντες.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΥΛΟΙ

Ὁ ἐν Τουρκίᾳ ἐμπορικὸς ἀποκλει-
σμός. Ἀπὸ τῆς 25 ἡμετέρας μηνὸς κατέπαυσεν
ὁριστικῶς καὶ καθ' ἅπασαν τὴν αὐτοκρατορίαν
ἐκρηγνθεὶς ἐμπορικὸς ἀποκλεισμός τῶν Ἑλλήνων.
Ποῦ καὶ πού ἐν τούτοις ἀγγέλλονται οὐρανοὶ
κροῦσματα, ἅπανα ὅν τῷ χρόνῳ θὰ ἐξαλειφθῶσι
καὶ ταῦτα. Δύο αἷτια συνετέλεσαν εἰς τοῦτο· τὸ μὲν
ἡ ἐνέκασις δυνάμεων ἰσῶν, ὅς εἰς τοῦτο ὤθη-
σεν ὁ κίνδυνος ταραχῶν δυνημένων νὰ γεννησῶσιν
ἐπιπλοκάς σοδαρωτάτας εἰς τὴν ἀφρονόουσαν ἐν-
φλέκτιαν ὀλῶν Ἀνατολὴν τοῦτο δὲ ἡ στενὴ κοι-
νωσία τῶν συμφερόντων Ἑλλήνων καὶ Τούρ-
κων, ἔξ ὧν ὁ ἐμπορικὸς ἀποκλεισμός ἐλαπτειν
Ἑλλήνας ἅμα καὶ Τούρκους. Ἐκ τοῦ τελευταίου
τούτου πεποίθαμεν νὰ λάβωσι οἱ Νεότουρκοι τὸ
σοσιήριον δίδαγμα, διὸ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς συν-
ταγματικῆς ψευδοελευθερίας καὶ ψευδοδυστοχίας δὲν
δύνανται νὰ ἐπιτύχῃ, ὅτι μὴν καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς
Τουρκίας καιρωτάτῃ ἐπεδίωξαν τοσοῦτον ἀπολυταρ-
χικὸν Σουλτάνον, ὁ διωγμὸς καὶ ἡ καταπάλασις τοῦ
ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν Τουρκίᾳ. Εἶναι καιρὸς ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Νεοτούρκων νὰ διασκεδασθῇ ἡ
ἀχλὺς τοῦ φανατισμοῦ ἡ ἐπισκοτιζουσα αὐτοὺς,
ὥστε νὰ μὴ βλέπωσιν, ὅτι ὁ ἐλληνισμὸς εἶναι δύνα-
μις ἀπαράιτητος πρὸς ἀναγέννησιν τῆς Τουρκίας.
Ἦναι, καὶ ἂν μὴ παραδεχόμεθα τοῦτο, εἶναι δύναμις
ἡ φύσις ἀδύνατον αὐτοὺς νὰ συντηρήσωσι πρὶν ἢ εἰς
ἐρείπια καταβληθῇ ἡ δὴ αὐτοκρατορία. Ἀν οἱ
Τούρκοι θέλωσι νὰ παρατείνωσι τὸν ἐν Ἑδρώπῃ
καὶ τῇ Ἀνατολῇ βίον αὐτῶν, ὀφείλουσι καὶ νὰ ἐφαρμ-
ώσωσιν ἐν ἀληθείᾳ τὴν ἰσότητά καὶ τὴν ἰσονομίαν
πρὸς τὰ χριστιανικὰ φύλα, ὃν προέχει κραταιότη-
τος δικῆς, ἡθικῆς, πνευματικῆς ὁ Ἑλληνισμὸς.
Ἄλλως ὁ διωγμὸς καὶ ἡ τυραννία συνεχίζονται θὰ
ἀποδειχθῶσιν, ὅτι οἱ Νεότουρκοι συνεχίζονται εἰς
ἀκατασχέτους τῆς Παλαιᾶς Τουρκίας προσπάθειας
πρὸς τὴν ταχίστην αὐτοκτονίαν.

Οἱ ἄλλοι κατὰ τῶν Ἑλλήνων διωγμοί.
Ἀλλ' οἱ αὐτοὶ λόγοι ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς Τούρκους
νὰ παύσωσι φερόμενον πρὸς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνας
ὡς πρὸς ἐχθρούς. Διότι τοῦτο εἶναι ἀναμφισβήτη-
τον καὶ αὐτοὺς δὲ ὁ ἐμπορικὸς ἀποκλεισμός πολλὸν
μᾶλλον ἐδημιουργήσῃ καὶ ἐφηρομένη κατὰ τῶν
Ἑλλήνων πολιτῶν τῆς Τουρκίας ἡ τῶν πολιτῶν
τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ,
Ἠπείρῳ διαπράττονται ὅργανα ἀποδεικνύοντα φανά-
κη τὸ οὐνταγμα, ὁρῶνται τὰς τρεῖς τῆς κε-
φαλῆς παντὸς ἀνθρώπου ζήσαντος ἐν παραδόσει
ἡμερώσεως καὶ κατασχόνοντα τὸν αἰῶνα, ἐν ᾧ ζῶ-
μεν. Τὸ ἐντοίχιζεν μέχρι λαμποῦ ζώοντος ἀνθρώ-
που, τὸ δέρεν μέχρι αἵματος, τὸ τίλλειν τὰς τρεῖ-
χας γερόντων, τὸ βιάζειν γυναῖκας, εἶναι μέθοδοι,
ἃς πρέπει νὰ λησμονήσωσιν οἱ Τούρκοι διὰ παντός,
ἐὰν θέλωσιν ἐπὶ πολλὴν νὰ ζήσωσιν ἐν Ἑδρώπῃ. Οἱ
σημερινοὶ χρόνοι διὰ τῶν πολλαπλῶν μέσων τῆς
δημοσιότητος κατέστησαν τὸν βίον τῶν πεπολιτισμέ-

νων ἔθνων γενικὸν καὶ φλέγοντα πόθον συμπόσης
τῆς ἀνθρωπότητος πολλὴ δὲ μᾶλλον ἔθνων πρωτο-
στατούντων εἰς τὴν θεμελίωσιν τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ
πόθος οὗτος εἶναι ἀδύνατον νὰ σθεσθῇ καὶ ἐκ τοῦ
πόθου τούτου ἀπορρέουσιν αἱ τάσεις πρὸς ἀπάλλα-
γὴν ἀπὸ βαρβαρῶν δεσποτειῶν. Ἀξιοῦντες οἱ Τούρ-
κοι νὰ ἀγαπήσωσι τὴν ὀθωμανικὴν πατρίδα ὅλοι οἱ
χριστιανοὶ ὀφείλουσι νὰ καταστήσωσι τὴν πατρίδα
ταύτην κοινὴν μητέρα παρέχουσιν τὸ γάλα τῆς τῆς
μητρικῆς εἰς πάντας ἐξ ἴσου Ὀθωμανοὺς καὶ Χρι-
στιανοὺς. Ἀλλ' οἱ Νεότουρκοι κατέστησαν τὴν
Τουρκίαν μητρίαν ἀπαισιωτάτην εἰς τοὺς Χριστια-
νοὺς. Τὶ δὲ ἄλλο ἢ μητρίαν εἶναι, διὰν πόλιν, ὅς
ὁ Γεώργιος Τζαφέλλας, ὁ Χαρ. Παπᾶς ἐν Ἰωαννί-
νοις, φυλακιστὴς ἀνευ οὐδενὸς λόγου, φέρεται πρὸς
αὐτοὺς μετ' ἀνηκούστου βαρβαρότητος, ἐγκλείη εἰς
ἐνκλῆτος ἀνελίου, ἀφῆλθ' ἀνευ ἀνακρίσεως ἐπὶ μήνῃ
καὶ πλείον, μεταφέρει δ' ὕστερον ἀπὸ ἐνὸς νομοῦ
εἰς ἄλλον οὐδὲν ὀφειλόμενος ἀνευ προανακρίσεως,
ὅπως ἀποστερήσῃ αὐτοὺς τοῦ φυσικοῦ δικαιοῦ
τῶν καὶ ἐξαφαιλῇ τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀδικον καταδί-
κην. Περὶ τῶν δύο τούτων ἀθῶων θυμάτων τῆς
νεοτουρκικῆς ματίας ἐμάθωμεν, διὸ εἶχεν ἀπορα-
σισθῇ νὰ ἀχθῶσιν εἰς Θεσσαλονίκην περὶ μέχρι
Μοναστηρίου, ἐξῆλθε δὲ νὰ παρέμβωσιν οἱ ἐν Ἰω-
αννίνοις Πρόξενοι, ὅπως ἡ μεταγωγὴ γίνῃ ἐφ'
ἀμάξης.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἴδωσιν ὀλίγον εὐκρινέστερον τὰ
πράγματα οἱ Τούρκοι καὶ νὰ πεισθῶσιν διὰ τὸ ἔξ-
φος δὲν ἀρκεῖ νὰ στηρίξῃ ὅχι μόνον τὴν Τουρ-
κίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοκρατορίας πολλῶν κραταιοτέρων.
Τὸ ἔξος ἀπεισιμότης σήμερον ὑπὸ τῆς ὀφειλομέ-
νης εἰς τοὺς λαοὺς δικαιοσύνης.

Ὁ κατὰ τῶν Ἀρμενίων διωγμός. Τὶ
δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ ἀνυχεστάτου ἔθνους τῶν
Ἀρμενίων; Ἐσφάγησαν δίκην προδῶτων καὶ μετ'
ἀνηκούστου ἀπανθρωπίας τριακοντακισχίλοι ἀν-
θρώποι. Ὡσεὶ δὲ μὴ ἦκεν τοῦτο ἥρως καὶ ἡ
τουρκικὴ δικαιοσύνη καὶ ἀναζητεῖ τοὺς αἰτίους τῶν
σφαγῶν μεταξὺ τῶν θυμάτων. Τὸ σιγατοδικεῖον
Ἀδάνων κατεδικάσεν εἰς τὸν δι' ἀγχόνων θάνατον
τέσσαρας Ἀρμενίους! Ὁ πατριάρχης τῶν Ἀρμε-
νίων παρητήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀξίως, ὅπως
ἀνακαλέσῃ τὴν παραίτησιν τοῦ νὰ ἀποφυλακισθῶσιν
οἱ καταδικασθέντες. Ἀλλὰ τὴν εὐθαρσίαν ταύτην
διαγώνη τῶν Ἀρμενίων ποιμενάρχων δὲν ὑποσέ-
θει καὶ τὸ ἄλλο ἀρμενικὸν ἔθνος. Δεινὸν διεξήγαγεν
ἀγῶνα, ὅπως συγκρατήσῃ τὸ χριστοφυλίκιον τοῦ
ὅς ἐπουροῦ τῶν δημοσίων ἔργων ὁ Ἀρμένιος
Νουβαργιόν, ἐξαγνακασθέντα δὲ νὰ παρατηρήσῃ
ἐσπευσεν νὰ διαδεχθῇ ἄλλος Ἀρμένιος, ὁ Χαλατζιάν,
βουλευτὴς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐναντιοὶ δὲ εἰς τὸ
ὅτι ἡμῶν ἀνηγοῦσιν οἱ λόγοι Ἀρμενίων ἡγήτορων
ἐν τῇ τουρκικῇ βουλῇ κατακραυγάζοντες τὴν Κρή-
την καὶ ἀπειλοῦντες τὴν Ἑλλάδα, διὸ θὰ χύσωσι
τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας.
Αἱ ἀπειλαὶ αὗται ἤγεραν ἐν Ἑλλάδι τὸν οἶκτον,
ἀλλὰ πολλὴ μάλιστα τὴν ἀγανάκτησιν ἡμῶν διεγείρει
ἡ ἐθελόδουλος καὶ ἀνάνδρος ἀντόχημα διαγωγὴ
τῶν Ἀρμενίων ἐξακολουθοῦντων νὰ περιέπωσι
τοὺς τριάντους καὶ σφαγεῖς τῶν καὶ σπενδόντων
νὰ καταλάβωσιν ἀξιώματα ἐν αὐτοκρατορίᾳ. Ζῆτι
ἀρετὴ εἰς τὴν φυλὴν τῶν αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς
ὑπάρξεως.

Αἱ ἐν Μακεδονίᾳ ἐκκλησίαι. Ἡ εὐθα-
ρδὴ διαγωγὴ τῶν Θεσσαλονικέων διαμαρτυρηθέν-
των κατὰ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἡ τουρκικὴ κυβέρνη-
σις ἐκτέλει νὰ κατανεύσῃ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἐκ-
κλησίας, διὰ παμπληθοῦς συλλληγητοῦ, περὶ οὗ
ἐγράψαμεν ὀλίγα ἐν τῇ προηγουμένῳ φύλλῳ, ἐν-
ισχυθεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν διαμαρτυρηθέντων ἄλλων
τῆς Μακεδονίας πόλεων, ἐφερῇ, φαίνεται, τὰ ἀγαθὰ
ἀποτελέσματά της. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλο-
νίκης ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις διέταξε τὴν ἀναβολὴν
τῆς κατανομῆς τῶν ἐκκλησιῶν καθ' ὃν ὥρισεν ἀρ-
χικῶς τρόπον.

Ἡ μετὰ τῆς τοῦ οἰκουμένου Πα-
τριαρχεῖος εἰς Μόσχαν. Ἀποστολὴν ἰνερ δια-
δόσεως περὶ ἀρετῶν τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος ὑπὸ
τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίας, φράσις εἰς
τοῦ οἰκουμένου πατριάρχου ἐκτοξευθεῖσα ἐν δυο-
φορίᾳ, διὸ θὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν τοῦ ποι-
μίου τοῦ ἁλλοῦ. ἡ φιλόδοξος ἀνταλλαγὴ πα-
νηγυρικῶν ἀντιπροσέσεων τοῦ οἰκουμένου πατρι-
άρχου καὶ τοῦ νέου ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρώσου
πρεσβευτοῦ, ἐγέννησαν τὸν θρύλλον, ὅτι ἡ ἐκκλησία
Κωνσταντινουπόλεως σκέπεται νὰ μεταβῇ τὴν
ἐδρὰν αὐτῆς εἰς Μόσχαν. Τὸ πρᾶγμα τηλεγραφη-
θὲν διεφύεθη πάραυτα ὡς ψευδέστατον. Καὶ δὲν
ἡδύνατο ἄλλως ὁ θρόνος θεμελιωθεὶς πρὸ μίας καὶ
ἡμισίας χιλιετηρίδος καὶ ἐπέκεινα καὶ συντηρηθεὶς
διὰ δακρύων καὶ αἱμάτων δὲν εἶναι ἔνδοξον νὰ με-
τατοπισθῇ ἀνευ τῆς γνώμης τοῦ ἔθνους, δαρεῖ ἔθρουσε
καὶ διὰ τοσοῦτων θυσιῶν συνετήρησε μέχρι σήμε-
ρον. Ἄλλως ὑπάρχοντι τόποι γνωριμότητος εἰς τὸν

θρόνον τοῦτον τὸν αἰωνόδιον, ὥστε νὰ μὴ κατα-
φύγῃ εἰς τὴν ἀπωτάτην καὶ ἀγνωστον Μόσχαν. Ἄν
ἀνυπερέβλητος ἀνάγκη ἐπιβλήῃ ποτὲ τὴν τοιαύτην
μετάθεσιν.

Δηλώσεις τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ Διαδό-
χου. Συντάκτης τῆς α' Εφημερίδος τῆς Ἰταλίας
ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ διαδό-
χου κ. Λεβίδου, καθ' ἣν οὗτος ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ
Διάδοχος θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν
περὶ γενικῆς Διοικήσεως ἀπόφασιν τῆς βουλῆς. ἢ
ἢ Α.Υ. θὰ σθεσθῇ οἷα δῆποτε καὶ ἂν ἢ καὶ διὰ
τὸ κίνημα τῶν ἀξιωματικῶν δὲν εἶναι ἀντιδυναστι-
κόν. Εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας κοινῇ ἀναγνωρίζεται
ἐν Ἀθήναις ἡ σωτηρία ἐπιδρασεῖ τῶν συνετῶν συμ-
βουλῶν τοῦ κ. Θεοτόκη ἐν Κερκύρᾳ. ὅσον οὐκ ἐκ-
ρεται ἡ περὶ τὸν Διάδοχον διενεῖ ἐρημία ἀγαθῶν
συμβουλῶν, οὔτινες θ' ἀπέτρεπον τὴν Α.Υ. ἀπὸ τῶν
ἀνυχεστάτων ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ ἐκφράσεων.

Ἡ ἀπόρριψις τῶν περὶ τοῦ πολιτεῦ-
ματος τῆς Κρήτης προτάσεων τῆς Τουρ-
κίας. Τὶ ἐξήτει ἡ Τουρκία περὶ Κρήτης ἀνεγρό-
ψαμεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον. Τὰς μωρὰς
ταύτας προτάσεις αἱ τέσσαρες Δυνάμεις ἀπέρριψαν
ἀπεριστρόφως δηλώσαντες εἰς τὴν Τουρκίαν, διὸ δὲν
εἶναι εἰσὶν κατάλληλος ὁ χρόνος, ὅπως σκεφθῶσι
πρὸς λύσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος.

Τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Κρήτης καὶ ἡ
Τουρκία. Ἀλλὰ καὶ ἄλλην ἀποτυχίαν ἐπέστη ἡ
Τουρκία ἀναφερομένην εἰς τὴν Κρήτην. Γνωστὸν
πόσον ταρασσονται τὰ τουρκικὰ νεῦρα ἐκ τῶν κρη-
τικῶν γραμματισμῶν ἅτε φερόντων ἐπιγεγραμμέ-
νην τὴν μαγικὴν λέξιν «Ἑλλάς». Γνωστὸν ἐπίσης,
ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας ἡ τουρκικὴ κυ-
βέρνησις κατέσχε τοὺς ταχυδρομικοὺς τῆς Κρή-
της φακέλλους τοὺς παραδοθέντας ὑπὸ τῶν τα-
χυδρομείων γαλλικοῦ καὶ ἰταλικοῦ εἰς τὸ τουρκικόν,
ὅπερ ἡρηγήθη τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἀποδέκτας.
Συγχρόνως ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις εἰργάζετο παρὰ
τῇ διεθνεί ταχυδρομικῇ ἐνώσει, ὅπως ἀποκλεισθῇ
αὐτῆς τὸ κρητικὸν ταχυδρομεῖον. Ἀλλὰ καὶ ἡ κρη-
τικὴ πολιτεία δὲν ἐκοιμάτο καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν
δεξιῶν φρονιτῶν τῆς ἀναγγέλλει τὸ κρητικὸν τα-
χυδρομεῖον διὰ τῆς ἐπομένης ἐπισήμου ἀνακοινώ-
σεως.

Κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν Γενικῶν Δι-
ευθύνσεων τῶν Ταχυδρομείων τῆς Αἰγύπτου, τῆς
Αὐστρίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Γαλ-
λίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἑλβετίας, τοῦ Ἑνωμένου
Βασιλείου τῆς Μεγ. Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας,
τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρουμανίας, ἐκατοντίσθη ἀνι-
αίλαγῃ Τηλεγραφικῶν Ἐπιταγῶν μεταξὺ πάντων
τῶν Γραφείων τῶν ἀνωτέρων χωρῶν ἀπ' ἐνὸς καὶ
τῶν Γραφείων Χανίων, Ρεθύμνης, Ἡρακλείου καὶ
Σητείας ἀπ' ἑτέρου, μετὰ ἐκείνην ἀπὸ τῆς 19 το-
μηνός. (Αἰδοῦσιν).

Ἡ ἀνακοινώσις φέρει στηλεγραφικῶν ἐπιταγῶν.
Μήπως κατὰ λάθος σημειοῦνται ἀντὶ ἀταχυδρομι-
κῶν; ἢ ἄλλ' ὅπως δῆποτε ἀπ' οὗ ἐξηραφίσθη ἡ
ἀνταλλαγὴ τηλεγραφικῶν ἐπιταγῶν, παρέσται καὶ
ἡ ἀνταλλαγὴ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐν αἷς θὰ ἐπι-
κολλᾶται τὸ γραμματισμὸν τὸ φέρον τὴν λέξιν
«Ἑλλάς». Καὶ τοῦτο περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν γενο-
μένην ἐργασίαν τῆς κρητικῆς πολιτείας.

Ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ καὶ τὰ ἐν Ἑλ-
λάδι. Καθ' ὃν τηλεγραφεῖται ἐκ Βερολίνου ε

Ἐξεδόθη τὸ 4ον φυλλάδιον τοῦ ἀρίστου Περι-
σοδικοῦ ἢ ΔΑΦΝΗ, περιέχον ὕλην φιλολογικὴν
ἐγκυκλοπαιδικήν, λαογραφικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν
εἰκόνας.